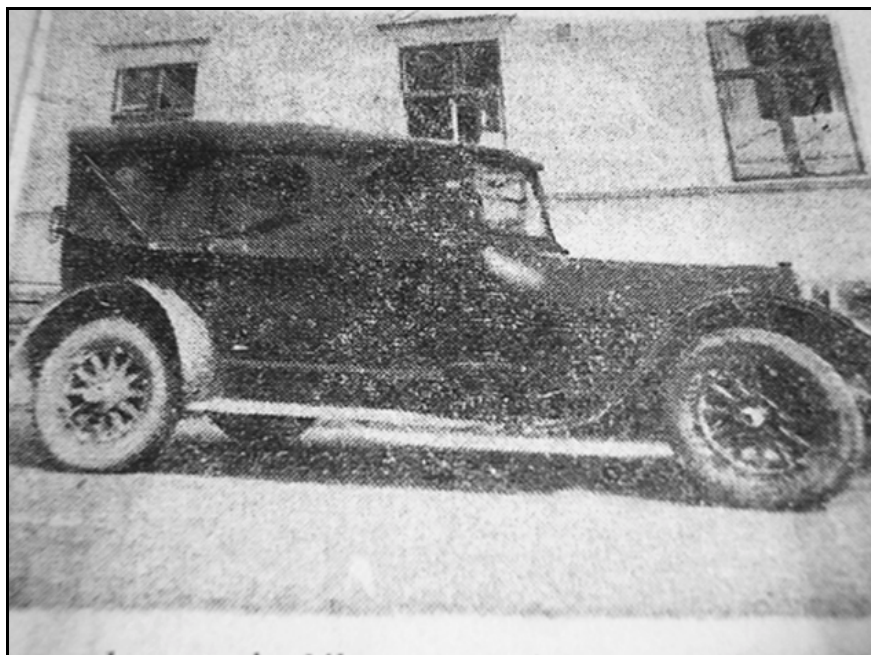

Nytt och Gammalt i Högen

Nr 5 2007

Kopia från en artikel om Augusts Buick i HT 1953.

AUGUST OCH BJUCKEN

Ur Augusts Thunstedts dagbok:

1925

9/10 "i Stockholm köpte Bjuck"

I oktober 1925 åkte August till Stockholm och ropade in den här bilen på en auktion – kanske den första bilauktionen i Sverige.

Bakgrunden var att bilen – en Buick av 1919 års modell – ursprungligen sålts av Ostermans i Stockholm till en byggmästare som inte kunde fullfölja betalningen, varvid bilen togs tillbaka och auktionerades ut.

Hur August fick reda på att den här bilen var till salu och hur han kom på att köpa den känner vi inte till. Kanske han tyckte att det nu var läge att förstärka sin personliga status med en bil, en mycket ovanlig ägodel på den här tiden. Dessutom

planerade han att gifta sig med Gunhild – pigan från Gnarp som nu var med barn (Naima föddes 1/6 1926).

Bjucken var en mycket förnämlig och dyr modell – nypriset var 13500 kr – och August ropade in den för mindre än 2000 kr, så han gjorde förstås en lyckad affär.

Han körde bilen hem från Stockholm på sex och en halv timme – enligt egen uppgift – så det bör ha gått undan på den tidens grusvägar.

Ur dagboken:

1925

20/10 "rengöring av bilen – provkörde" *Han fick hjälp av Enar och Erling (min far) Lindh.*

12/11 "till Gnarp med bil. Enar var med" *första längre bilturen går till blivande svärföräldrarna.*

1926

10/5 "till Hudiksvall med tåget - körde för kompitens" *Nu tar August körkort!*

16/6 "byggde stall (!) åt Bjucken – satte på paket-hållare"

Bilen fick således ett eget hus nedanför smedjan efter gångvägen till Knallen. Från 1935 stog den av nån anledning oanvänd där och vi smågrabbar på 40-talet – Tore Hugg och jag – brukade smyga oss dit och leka bilkörning i den spännande gamla bilen. Den var vacker med mörkblå kaross och svarta skärmar.

1952 köptes den av några grabbar i Bergsjö – Olle Sjölander och Karl Andersson i Vade – och den kom att köras igen på vägarna. Själv har jag nåt minne av att Henry Sjöblom var inblandad i affären. Sen tappar vi bort bilen, vi vet inte var den finns.

Om vi nu går fram till våra dagar så utspelar sig följande, där slumpen griper in på ett märkligt sätt!

Barnbarnet Helen Thunstedts man – Yngve Nilsson – har veteranbilar som ett av sina intressen, och han börjar att använda sitt kontaktnät för

En eftertänksam Yngve vid mitt köksbord.

att forska efter vart Thunstedts bil tagit vägen. Efter många kontakter hittar han den – bilen ligger sönderplockad i sina beståndsdelar i ett garage på Hagagatan i Stockholm.

Nu ingriper slumpen igen. Yngve besöker en veteranbilstutställning i Rosersberg utanför Stockholm, och där fångas hans intresse av en snygg Ford. När han slår sig i slang med ägaren visar det sig så småningom att han kommer från Hälsingland och Ilsbo. Där finns kopplingar – Helens farmor Anna Britta Lund var

Jag har kartlagt historien över samtliga ägare sedan 1919 och talat med dessa eller deras barn/barnbarn.

Det kom in totalt 57 st Buick till Sverige 1919, varav 22 st var modell H45 med det korta chassiet, lika som Thunstedts. Denna Buick lämnade fabriken i Flint Michigan 22/3

från Ilsbo och dit flyttade hon tillbaka efter skilsmässan från August 1914 – men det var nog inte detta som man diskuterar nu utan Yngve berättar om sitt fynd – veteranbilen från Högen.

Ilsbobon är Göran Flank, min elev en gång i tiden på högstadiet i Bergsjö. Eftersom Göran är en hängiven vän av gamla bilar blir han förstås intresserad och med Yngves hjälp kan han nu köpa Bjucken – även om den nu endast existerar i ”molekyler”.

Här berättar Göran själv i ett brev till mig:

”Bifogar även en bild då jag rullar ut chassiet från Hagagatan 4 i Stockholm i mars 2005. Det tog mig ca 3 mån att få i hop ett rullande chassie så jag kunde flytta grejjorna. Karossen är nu primad och klar och nu är det de väldiga 25” hjulen som renoveras. 3 st hittades i Hudik 2005 och det 4:e har jag fått nytillverka i Hickory. Stora fälgbänor har levererats från en firma i New Zealand nyligen. Det är mycket jobb kvar på bilen och jag räknar med minst 100 tkr och ytterligare 2 år för att få i hop den.

1919 och ankom till Stockholm med båten S/S Skagern 1/6 1919. Den såldes till den förste ägaren Ingenjör Sture Morén i Stockholm den 13 juni 1919.

Bilen såldes alltså genom Hans Osterman AB som hade agenturen för Buick i Sverige. Thunstedt köpte den begagnad på en av de absolut första bilauktionerna i landet 1925 till ett pris som var dubbelt upp mot en ny T-Ford.

Ytterligare en Buick 1918 finns i Jämtland, men den är endast halvrenoverad och ej helt komplett. I Norge finns ca 5 st Buick 1919-1920 varav endast en är i körbart skick och importerad från USA för ca 10 år sedan. I Danmark finns ytterligare minst en Buick 1919. (Den äldsta Buicken i Sverige är en 1908 som finns i Stockholm.)

Om du hittar flera historier, bilder eller annat intressant på bilen vore det mycket trevligt.”

Har nån som läser detta fler bilder på bilen så hör av er till mig. Således får vi vänta i ytterligare två år på att få se Bjucken efter vägen i Högen – men då ska vi stå och hurra!

Janeric Lindh

HÖGENS SAMHÄLLS-FÖRENINGIS STYRELSE 2007:

Sven-Erik Svensson, ordförande
tel 71641

Catarina Westin, sekreterare
tel 71252

Alise Degerström, kassör
tel 71118

Mats-Ove Ädel, ledamot
tel 10411

Anders Lögdahl, ledamot
tel 10508

Elsa Larsson, ledamot
tel 10034

Redaktionen tar gärna emot bilder, gamla eller aktuella, till *Nytt och gammalt i Högen*. Vi scannar in foton, anteckningar, etc - du får allt tillbaka.

Nytt och Gammalt i Högen

ges ut till alla hushåll i byn som en kommunikationslänk mellan Högens Samhällsförening och byborna.

Redaktion:

Håkan Westberg och Gudrun Wikén, tel 10422.

Redaktionen behöver hjälp av alla hågade Högenbor eller andra med anknytning till Högen. Kontakta redaktionen eller någon i Samhällsföreningens styrelse om du har synpunkter, något du vill skriva om, berätta muntligt eller på annat sätt bidra med.

Utgivning 2008:

Nr 1 15 februari

Nr 2 15 april

Nr 3 15 juni

Nr 4 15 augusti

Nr 5 15 november

Redaktionen behöver ha ditt bidrag minst 14 dagar innan utgivningsdatum.

Våra hus

"Collinghuset"

1919 inköpte tre personer, bl.a. Enar Lindh, en tomt av Johan Lindberg för 300 kronor för att bygga den verkstad (fabrik) som delvis finns kvar ännu idag. Verkstaden förde med sig ett behov av bostad i närheten, så tomt köptes 1922 av Johan Lindberg för detta ändamål. Här byggde Olof (Enars far) och Enar Lindh det hus som idag är gult och ligger vid postlådorna mitt emot avtagsvägen till Hånick. En intressant träbit hittades under takfoten, när takrännorna byttes ut 1990-91. Där står: "Denna träbit lades hit här den 12 juli 1923, när gården byggdes. Enar Lindh."

Huset inreddes redan från början som två lägenheter. Margit Melin, dotter till Enar Lindh, föddes i nedervåningens kammare 1924. Enligt henne användes nästan alltid köksingången med tillhörande trapphus som ingång till båda lägenheterna. Ingången på framsidan, där nu veranda med balkong finns, användes förmodligen bara på farfar Olofs tid. Då bodde även fastrarna Erda och Edina i huset. De hade kafé, troligen i salen. Efter en tid flyttade farfar Olof till Baståsen. Någon sommar hade man då hyresgäster i salen och lillrummet. De hette Zetterlund och byggde senare huset där Gunnar Åström nu bor. Samtidigt som salen hyrdes ut bodde Enar med familj i köket och kammaren. Senare började Enar inreda salen och köpte kakelugn och lite möbler, gärna på auktionskammaren i Sundsvall.

Enar och Anna Lindh bodde med sina döttrar Birgit och Margit i huset från 1923 till 1945. Enar jobbade hela den tiden i verkstaden. Familjen Lindh och deras bostad utgjorde ett slags centrum för frikyrkligheten i Högen under tiden de bodde där. Enar var gruppchef för baptisterna i Högen. Man hade ofta stugmöte i deras hem. Anna hade ansvaret för syföreningen, som ofta samlades hos henne. Enar var också söndagsskollärare och man samlades till söndagsskola bl.a. i bostaden.

Margit minns vilken fin utsikt man hade från huset, även från nedre våningen. Man såg bl a Sagaliden med dess grind. Idag skymts utsikten av många träd och buskar. Margit minns även hur timmerlassen på släde kom farande med klockor på hästarna.

De körde ner till sjön och lastade av på isen. Därifrån flottades timret till sågen. Det fanns inte lika mycket skog runt huset som idag. Man gick ofta upp på berget bakom huset, Lindbergsberget kallat efter ägaren. Dit kunde man ta med sig fika och sitta och njuta av utsikten över sjön.

na och Kristoffer använt övervåningen som fritidsbostad under tiden de varit bosatta i Stockholmsregionen. 2002 bosatte sig Anita och Villis som pensionärer permanent i huset.

Fram till slutet av 1990-talet, då Anita och Villis började använda

På Lindbergsberget. OBS! Collinghuset som skymtar längst till höger.

Bakom själva bergknallen brukade en del sitta och spela kort runt en flat sten. Under de sista 4 åren, innan familjen flyttade in till Bergsjö, jobbade Margit i affären och kunde gå hem på lunchen ibland.

1945 sålde Enar och Anna både verkstad och bostadshus till Harald och Märta Tengelin.

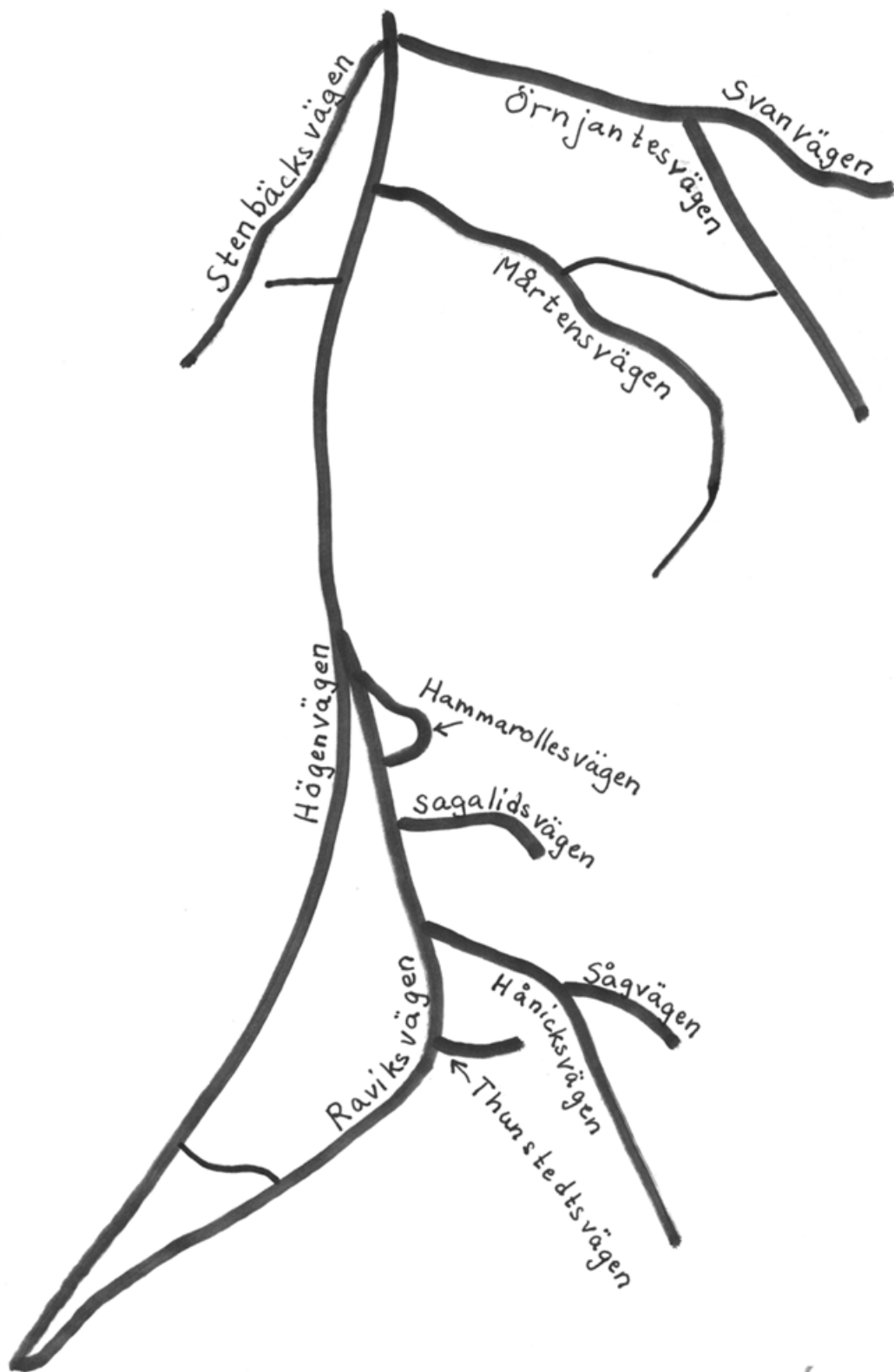
1948 köpte Fredrik Colling bostadshuset av Tengelins. Sedan dess har huset gått under benämningen "Collinghuset". 1975 sålde Fredrik huset till sin dotter Anita Karlsson, som tillsammans med sin make Villis och deras tre barn Tomas, Christi

hela huset för egen räkning hade det alltid funnits hyresgäster förutom ägarna i huset. Här kommer en uppräkningslista med risk för att missa någon:

Rickard och Sally Engvall, Edvin och Svea Tengkvist, Anna och Karl Blom, Hildur och Karl Hallén, Rune Burman med familj, Birger och Linea Lindgren, Axel och Elsa Wigg, Ann-Christin Fröjd med man Anders, Doris Andersson, Anders och Ann Wimark, Jan och Lotta Wadin, Ingvar Sjöqvist, Torbjörn Ingvarsson, Christer Westman och Helena Nilsson.

Sammanställt av Villis Karlsson

Våra nya vägnamn

Det blev i stort sett som samhällsföreningen föreslagit.